

آیا «حسن روحانی» تغییر کرده است؟

همنشین بهار سیاست ۱۷, ۲۰۱۳ Posted on June

این بحث به

زندگی هفتمین رئیس جمهور ایران می‌پردازد که از سالها پیش امثال «رولان دوما» Roland Dumas (وزیر امور خارجه پیشین فرانسه) مقام فعلی وی را نوید می‌دادند. پیشینه آقای روحانی فقط در آنچه بی بی سی و... گفته، خلاصه نمی‌شود.

جان بولتون، غولهای تسلیحاتی و لابی آی‌پک در یازدهمین انتخابات ریاست جمهوری، مردم ایران موقتاً جنگ افروزان را مات کردند، چه آنها که در خود کشور زمینه ساز دخالت بیگانگان هستند و چه امثال «دیک چینی» و «جان بولتون» که بر طبل جنگ و دخالت نظامی در ایران می‌کوبند. غولهای تسلیحاتی و شیمیایی مثل لاکهید مارتین Lockheed Martin و نورترپ گرومن Northrop Grumman، مونسانتو Monsanto، دوپونت DuPont و... که جنگ برایشان مائده ای آسمانی است، همچنین لابی آی‌پک (کمیته روابط عمومی آمریکا- اسرائیل) American Israel Public Affairs Committee هم خواب دیگری می‌دیدند که تعبیر نشد. اهمیت انتخاب جدید در مسیری است که به شکستن قفل استبداد و انسداد سیاسی می‌انجامد نه شخص «حسن روحانی» که بیشتر به حکومتگران نزدیک بوده تا به مردم. امید مردم به تغییر و رویارویی با روشها و سیاستهایی است که به بیگانه بهانه داده و تنها به کام کاسه لیسانی است که منتظر دخالت خارجی در کشور ما هستند شاید تفراری بشکنند و ماستی بریزد!

حسن روحانی و ایران گیت از حسن روحانی با عنوان شیخ دیپلمات هم یاد می‌کنند. او کیست و چه پیشینه ای دارد؟ ... رئیس جمهور جدید که به طور مستمر در مسئولیت های سیاسی و امنیتی رژیم جمهوری اسلامی حضور داشته، سال ۱۳۶۵ در ماجرای مک فارلین (ایران گیت) طرف مذاکره بوده است. روحانی یکی از سه نفری است که همراه فریدون وردی‌نژاد و محمدعلی هادی‌نجف‌آبادی با مک فارلین و هیئت همراه وی دیدار نمود. {وردی نژاد در مذاکرات فوق خودش را «مهدی نژاد جا می‌زد». ... حسن روحانی از سال

۱۳۶۸ عضو شورای عالی امنیت ملی، از سال ۱۳۷۰ عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، از سال ۱۳۷۱ رئیس مرکز تحقیقات استراتژیک و از سال ۱۳۷۸ نماینده مجلس خبرگان رهبری است. او همچنین نایب رئیس مجلس شورای اسلامی (در دوره چهارم و پنجم) و دبیر شورای عالی امنیت ملی از سال ۱۳۶۸ تا ۱۳۸۴ بود که در این سمت، ریاست تیم هسته‌ای با سه کشور اروپایی آلمان، فرانسه و بریتانیا در مورد برنامه هسته‌ای ایران را هم بعهدہ داشت.

_____ «حسن فریدون» و دانشگاه کلدونیان گلاسکو روحانی که در سُرخه و سمنان مدرسه رفت و

طلبگی خواند، در حوزه علمیه قم نیز پای درس سید محمد محقق داماد، شیخ مرتضی حائری، آیت‌الله سید محمدرضا گلپایگانی، محمد فاضل لنکرانی و شیخ محمد شاه‌آبادی و... نشست. او سپس به دانشگاه تهران و بعد به بریتانیا رفت و حقوق خواند. در شرح حال خودش نوشته: در رشته حقوق اساسی دکتری دارد. استاد پژوهشی مرکز تحقیقات استراتژیک بوده و به چندین زبان (روسی، انگلیسی، فرانسوی، عربی و آلمانی) راحت تکلم می‌کند. البته در چند سفر خارجی «علی میرعمادی» برایش ترجمه می‌کرد. ... در خصوص مدرک تحصیلی وی برخی

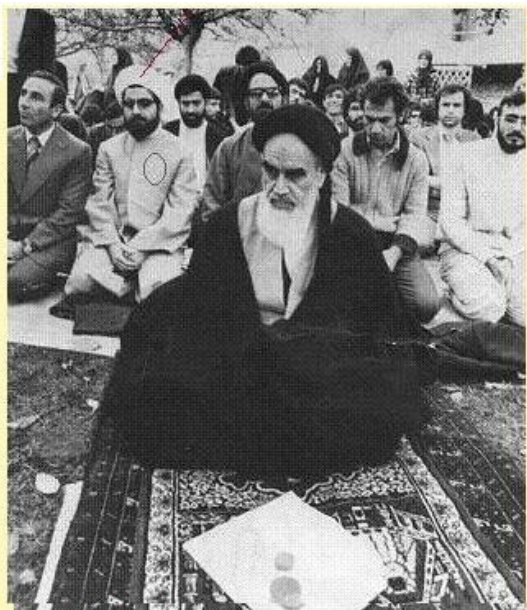
تشکیک کرده و گفته‌اند وی نه در دانشگاه گلاسکو، University of Glasgow که یکی از دانشگاه‌های باستانی بریتانیا و چهارمین دانشگاه قدیمی انگلیسی زبان دنیا است، بلکه با نام «حسن فریدون» (با نام قبلی خودش) در دانشگاه کلدونیان گلاسکو Glasgow Caledonian University دانشگاه دیگری است، درس خوانده است. این دانشگاه از نظر رتبه‌بندی عمومی در رده ۶۰ تا ۷۰ رده‌بندی دانشگاه‌های بریتانیا و همچنین در رده ۴۰۰ دانشگاه‌های جهان قرار دارد.

_____ حسن روحانی، غریبه نیست، «خودی» است. روحانی در آغاز انقلاب، رسیدگی به سازماندهی

ارتش و پادگان‌های از هم پاشیده را بعهدہ گرفت. در سال ۱۳۵۹ به مجلس شورای اسلامی رفت و در پنج دوره قانونگذاری (از سال ۱۳۵۹ تا ۱۳۷۹) حضور داشت. او همچنین نایب رئیس اول مجلس (در دوره‌های چهارم و پنجم) و رئیس کمیسیون‌های دفاع (دوره‌های اول و دوم) و سیاست خارجی (دوره‌های چهارم و پنجم) بوده است. او غریبه نیست! «خودی» است. ... روحانی عضویت و ریاست شورای سرپرستی سازمان صدا و سیما از سال ۱۳۵۹ تا سال ۱۳۶۲ را بعهدہ داشت. همچنین در دوران جنگ ایران و عراق، با شورای عالی دفاع (از سال ۱۳۶۱ تا ۱۳۶۷) همکاری نمود و رئیس کمیسیون اجرائی شورای عالی پشتیبانی جنگ شد. جدا از اینها او معاون فرماندهی جنگ (از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۴)، رئیس ستاد قرارگاه مرکزی خاتم‌الانبیاء (از سال ۱۳۶۴ تا ۱۳۶۶) و فرمانده پدافند هوایی کل کشور (از سال ۱۳۶۴ تا ۱۳۷۰) بود. شیخ دیپلمات ما عضو هیأت امنای دانشگاه‌های تهران و منطقه شمال هم بوده و از سال ۱۳۷۱، ریاست مرکز تحقیقات استراتژیک را برعهده دارد. ... سه فصلنامه علمی- پژوهشی به زبان‌های فارسی و انگلیسی (فصلنامه راهبرد، فصلنامه بین‌المللی روابط خارجی و فصلنامه Iranian Review of Foreign Affairs با مدیر مسئولی وی منتشر می‌شود و کتاب «امنیت ملی و دیپلماسی هسته‌ای» شرح خاطرات او در دوران تصدی اش به عنوان مسئول پرونده هسته‌ای و در مقام دبیری شورای عالی امنیت ملی است.

_____ لقب امام را حسن روحانی به آیت‌الله خمینی داد. سال ۱۳۷۸ وقتی وقایع کوی دانشگاه تهران روی داد، روحانی در راهپیمایی ۲۳ تیر همان سال، از حرمت‌شکنی «حریم مقدس ولایت» و «گروهک‌های ورشکسته و

منزوی» دم زد و دانشجویان را اوباش، مزدوران و وابستگان به قدرت‌های خارجی معرفی نمود. ... حسن روحانی اولین کسی بود که در یک مجلس عمومی آیت الله خمینی را امام خواند. البته خیلی پیشتر، ساواک در گزارشی که از سخنرانی ۱۳ خرداد سال ۴۲ (عاشورا) تهیه کرده، نوشته است «خمینی را مثل امام وارد کردند و تمام جمعیت... صلوات فرستادند.» «محمد رضا حکیمی» (نویسنده کتاب الحیاة) در کتاب «سرود جهش‌ها» که در سال ۱۳۴۲ نوشته و نعمت‌الله میرزازاده (میم آزم) در دو قصیده، به واژه امام اشاره نموده اند. آیت‌الله محمدباقر صدر هم واژه «امام» را در مورد بنیانگذار جمهوری اسلامی به کار برده است. روحانی نخستین بار لقب «امام» را در یک مجلس عمومی برای آیت‌الله خمینی بکار برد. (آبان سال ۱۳۵۶، مراسم بزرگداشت مصطفی خمینی در مسجد ارک تهران)

حسن روحانی، نخستین بار به آیت‌الله خمینی لقب «امام» داد.

_____ جامعه هزارتوی ایران و ذهنی بودن ما بسیاری از ما جامعه هزارتوی ایران را نمی‌شناسیم، و نسبت به آنچه در میهنمان روی می‌دهد ذهنی هستیم و حتی از عناوین کتب ترجمه شده و مباحث تازه ای که جوانان هوشیار میهنمان مطالعه می‌کنند بی‌خبریم. این واقعیت دارد که رهبران رژیم جمهوری اسلامی از انعطاف و انطباق لازم (برای حفظ نظام) برخوردارند و «به روز» هستند. به شور و مشورت

بها داده و مرغ برایشان همیشه یک پا ندارد. اسم آنرا هوشیاری ضدانقلابی، پدرسوخته گیری یا هر چه بگذاریم، بر واقعیتی که گفتم سرپوش نمی‌نهد. بعکس، شماری از «راهبران» اپوزیسیون که گویی با اصحاب کف حشر و نشر دارند، مثل بافتهای خشک کلانشیم در درختان بی‌بر، نشاط و حیات را از دست داده اند و ارزیابی‌های چپ اندر قیچی و خیالبافی شان گواه این امر است. ... مدیریت یازدهمین انتخابات ریاست جمهوری نشان داد که رهبران جمهوری اسلامی به قدر و منزلت «سیلی‌های واقعیت» توجه نموده و این توان را دارند که از مخالف، منتقد بسازند و با خود همراه کنند. (اینکه انگیزه و رویکرد آنان امر دیگری است، بحث را عوض نمی‌کند). بعید نیست فردا «برود میخ آهنی در سنگ» و رئیس جمهور جدید، رقبایش را هم به کابینه دعوت کند. ... «دشمن» (فرضی) را به مخالف و مخالف را به منتقد و همراه تبدیل کردن هنر است نه بعکس. شرکت کرور کرور مردمی که بی‌اعتنا به تحریم از مابهرتران با اشتیاق به سوی صندوقهای رأی رفتند شوخی نیست و اشتباه محض است جوانان هوشیار و زنده ایران را غرقه در «توهم» تصور کنیم. ما دچار توهم هستیم و روزی چند وعده «گول» می‌خوریم! جوانان برنا و دانای ایران که می‌دانند دفع افسد به فاسد، هنر است، نسبت به غارتگران حرث و نسل میهنشان هیچ توهمی ندارند و سره را از ناسره تشخیص می‌دهند. کار خوبی می‌کنند از میان بد و بدتر، جانب «بد» را می‌گیرند. حتی علی بن ابیطالب به پیروان دگم خودش هشدار داد همه را به یک چشم نباید دید. با «طلحه» و «زبیر» یکسان برخورد نکنید... در خطبه ۳۱ نهج البلاغه اشاره شده که علی به عبدالله بن عباس گوشزد می‌کند با زبیر صحبت کن. اما از طلحه بگذر چون او خیلی تند خو و خشن است (و اهل دلالت نیست) گَالْتُور عَاقِصاً قَرَنَه... چون گاو وحشی آماده شاخ زدن (و پرخاش) است. سوار شتر سرکش شده و تصور می‌کند رام است. کارهای دشوار را پیش می‌گیرد بدون این که از قبل راجع به آنها مطالعه کرده باشد... او را رها کن ولی به طرف زبیر برو و با او حرف بزن. چون او نرم تر (و اهل مدارا) است...

_____ از درون شب تار گل صبح خواهد شکفت؟ برخلاف پندار غرض آلود جنگ افروزی چون «موشه

یعلون»، Moshe Ya'alon وزیر دفاع اسرائیل، مردم هوشیار ایران که «مو و پیچش مو»، هر دو را می‌بینند، خودشان بپاخاستند و خواهان تغییر شدند. پس حق دارند پیگیرانه بپرسند: مگر بدون تغییر در وجود، تغییر در ماهیت ممکن است؟ آیا دکتر حسن روحانی تغییر کرده است؟ آیا قفل استبداد و انسداد سیاسی خواهد شکست و زندانیان سیاسی روی آزادی را خواهند دید؟ آیا رئیس جمهور جدید بر زخمهای این مردم ستم‌دیده مرهم خواهد گذاشت و از راز سر به مهر

قتلعام سال ۶۷ پرده برخواهد داشت؟ یا آنها را می‌برد لب جوی آب و تشنه برمی‌گرداند؟ واقعه‌ش این است که فقط امثال لاجوردی و حاج داود رحمانی و و حسینعلی نیری و مصطفی پورمحمدی و زندانبانان کهریزک و حسن روحانی و... مقصر نیستند. همه مسئولند. وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُؤُونَ... باید یقه خودمان و یقه همه را گرفت و از جوسازی و «جبر جو» هراسی به دل راه نداد. ... جوانان ایران در خیابانهای تهران دست افشان و پای کوبان فریاد می‌زدند: بهار آزادی، بهار آزادی، بهار آزادی، بهار آزادی، بهار آزادی... آیا واقعاً بهار آزادی است و سراومد زمستون؟ دیگر قبرهای دسته جمعی شهدای گمنام نخواهیم داشت؟ آیا خیابان ندا، مسجد لولاگر، جلوی پایگاه مقداد و پل حافظ و... دیگه شاهد به خاک افتادن فرزندانمان نخواهد بود و قفل استبداد و انسداد سیاسی خواهد شکست؟ البته که آری. خواهد شکست و این سنت خداوندی و قانونمندی تاریخ است. بدون تردید از درون شب تاریک صبح خواهد شکفت و بگذرد این روزهای تلختر از زهر... ..